

Capitolo III

Ὁ μὲν Δικαιοπόλις ἐλαύνει
τοὺς βοῦς, οἱ δὲ βόες τὸ
ἄροτρον ἔλκουσιν.

ὁ β. ἔλκει
οἱ β. ἔλκουσι(v)

ὁ Ξανθίας σπείρει
τὸ σπέρμα

sing.: σπεῦδε!
plur.: σπεύδετε!

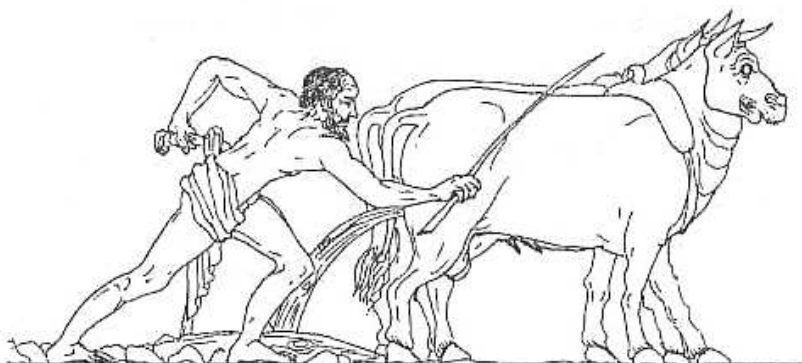
ὁ λίθος ἐμποδίζει
τὸ ἄροτρον

φησι(v) = λέγει

ὁ λίθος

αὐτό : τὸ ἄροτρον

αὐτόν : τὸν λίθον

Ο ΑΡΟΤΟΣ (α)

Ὁ μὲν Δικαιοπόλις ἐλαύνει τοὺς βοῦς,
οἱ δὲ βόες ἔλκουσι τὸ ἄροτρον, ὁ δὲ
Ξανθίας σπείρει τὸ σπέρμα. Ἀλλὰ ἰδού,
μένουσιν οἱ βόες καὶ οὐκέτι ἔλκουσι τὸ
ἄροτρον. Ὁ μὲν οὖν Δικαιοπόλις τοὺς 5
βοῦς καλεῖ καί, «σπεύδετε, ὦ βόες,»
φησὶν· «μὴ μένετε.» Οἱ δὲ βόες ἔτι
μένουσιν. Ὁ οὖν Δικαιοπόλις, «διὰ τί
μένετε, ὦ βόες;» φησὶν, καὶ βλέπει πρὸς
τὸ ἄροτρον, καὶ ἰδού, λίθος ἐμποδίζει 10
αὐτό. Ὁ οὖν Δικαιοπόλις λαμβάνει τὸν
λίθον ἀλλ' οὐκ αἶρει αὐτόν· μέγας γάρ

ἔτι

encara

Capítol III

ἐστιν. Καλεῖ οὖν τὸν δοῦλον καί, «ἐλθὲ
δεῦρο, ὦ Ξανθίᾱ,» φησίν, «καὶ συλλάμ-
15 βανε· λίθος γὰρ μέγας τὸ ἄροτρον
ἐμποδίζει, οἱ δὲ βόες μένουσιν.»

Ὁ οὖν Ξανθίᾱς βραδέως προσχωρεῖ
ἀλλ' οὐ συλλαμβάνει· βλέπει γὰρ πρὸς τὸν
λίθον καί, «μέγας ἐστὶν ὁ λίθος, ὦ
20 δέσποτα,» φησίν· «ἰδοὺ, οὐ δυνατόν ἐστιν
αἶρειν αὐτόν.» Ὁ δὲ Δικαιοπόλις, «μὴ
ἄργος ἴσθι,» φησίν, «ἀλλὰ συλλάμβανε.
Δυνατὸν γὰρ ἐστὶν αἶρειν τὸν λίθον.»
Ἄμα οὖν ὁ τε δεσπότης καὶ ὁ δοῦλος
25 αἴρουσι τὸν λίθον καὶ φέρουσιν αὐτόν
ἐκ τοῦ ἀγροῦ.

Ἐν ᾧ δὲ φέρουσιν αὐτόν, παταίνει ὁ
Ξανθίᾱς καὶ καταβάλλει τὸν λίθον· ὁ δὲ
λίθος πίπτει πρὸς τὸν τοῦ Δικαιοπόλιδος
30 πόδα. Ὁ οὖν Δικαιοπόλις στενάζει καί,
«ὦ Ζεῦ,» φησίν, «φεῦ τοῦ ποδός. Λάμβανε

ὁ Ξανθίᾱς προσχωρεῖ τῷ Δ.
προσ-χωρεῖ = προσ-βαίνει

αἶρειν (*inf.*)

ὁ Δ. αἶρει τὸν λίθον

ὁ Δ. καὶ ὁ Ξ. αἴρουσι τὸν λίθον

παταίνει ὁ
Ξανθίᾱς καὶ
καταβάλλει
τὸν λίθον

ὁ λίθος πίπτει
πρὸς τὸν τοῦ
Δικαιοπόλιδος
πόδα

δύνατος	possible	φεῦ τοῦ ποδός	ai, el meu peu!
ἄμα		ahora, juntament amb	
ἐν ᾧ		mentre...	

Capitolo III

σκαιός = ἀνόητος

φέρειν

ἐκ-φερε

τὸν λίθον, ὦ ἀνόητε, καὶ αἶρε αὐτόν, καὶ
μὴ οὕτω σκαιὸς ἴσθι.» Ὁ δὲ Ξανθιάς, «διὰ
τί οὕτω χαλεπὸς εἶ, ὦ δέσποτα;» φησὶν·
«οὐ γὰρ αἴτιός εἰμι ἐγώ· μέγας γὰρ ἐστὶν 35
ὁ λίθος, καὶ οὐ δυνατὸν ἐστὶν αὐτὸν
φέρειν.» Ὁ δὲ Δικαιοπόλις· «Μὴ φλυᾶρει,
ὦ μαστίγιά, ἀλλ' αἶρε τὸν λίθον καὶ
ἐκφερε ἐκ τοῦ ἀγροῦ.» Αὖθις οὖν αἶρουσι
τὸν λίθον καὶ μόλις ἐκφέρουσιν αὐτόν 40
ἐκ τοῦ ἀγροῦ. Ἔπειτα δὲ ὁ μὲν
Δικαιοπόλις ἐλαύνει τοὺς βοῦς, οἱ δὲ βόες
οὐκέτι μένουσιν ἀλλὰ ἔλκουσι τὸ
ἄροτρον.

ὦ ἀνόητε	imbècil! estúpido!	ὦ μαστίγιά	putifeina!
αἴτιος	culpable, responsable	αὖθις	de bell nou, altra vegada
μὴ φλυᾶρει	no diguis ximpleries!	μόλις	amb dificultat